

JESENİK

2005

25 juli t/m 7 augustus

Voorwoord

Het eerste kamp in het Jeseniky-gebergte in Tsjechië mag als zeer geslaagd genoemd worden. Natuurlijk het weer zat mee. Ja, ook de omgeving bezit vele hoogpunten; hierover straks meer. Maar vooral wordt zo'n kamp bepaald door de sfeer die we met zijn allen uitstralen. Misschien dat de kleine groepsgrootte van 21 personen er ook aan bijgedragen heeft. Het weer kan meewerken, het gebied kan geweldig zijn, de groep geweldig, maar het zijn dan toch de excursies met elkaar die zorgen voor de beleving in deze prachtige omgeving van de Karpaten.

De excursies waren perfect georganiseerd, zeer afwisselend en boden vele hoogpunten. Er is dan ook veel hulde op zijn plaats voor de excursieregelaars Klaske en Herman ten Grotenhuis en Ron Mes. Klaske en Herman hebben zelfs een week voorafgaande aan het kamp de omgeving intensief verkend om zo een geweldig afwisselend programma in elkaar te sleutelen.

Klaske en Herman brengen ons naar het volgende hoogtepunt.

Ikzelf als niet natuurfreak heb genoten van de vele hoogpunten zoals de vergezichten, de twee grotexcursies, de kabelbaan, de bus waarin nog meer mensen moesten kunnen etc., maar daarnaast ook van de grote afwisseling van de natuur: van oerbos tot moeras met zijn ongetwijfeld vele mooie en zeldzame planten, paddestoelen, vlinders, slangen en helaas weinig vogels.

Zo'n kamp maak je met elkaar en ik vond het heel gezellig. Bedankt jullie allen en tot een volgend kamp.

Ruud Luttmer

Muizenkamp te Jesenik.

Bonte-avond

De bonte avond werd georganiseerd door Marlies met hulp van anderen.

We hebben een gezamenlijke maaltijd gekookt en tijdens het eten werd er een gevarieerd programma opgevoerd.

Er was een kamplied met refrein. Anneke speelde blokfluit, Jelle en Adrie mondharmonica en solozanger was Geert Jan, een koortje ondersteunde de muzikanten, maar andersom kon ook mogelijk zijn.

Ellen deed geroutineerd de boekenquiz en het was verrassend wat iedereen las tijdens de vakantie.

Een ieder vertelde boeiend waarom hij of zij voor dat boek gekozen had.

Tussen de bedrijven door zongen we weer een couplet van ons kamplied.

Ron had een wijnproeverij georganiseerd en dat was niet altijd even gemakkelijk, je moest van de lekkerste wijnen wel vier keer proeven voor je hem een cijfer kon geven.

Omdat het begon te regenen moesten we de convo in en Klaske vertelde in het Fries een grappig stapelverhaal waar we met zijn allen hartelijk om moesten lachen.

Herman las een ingezonden brief voor van zijn tante die problemen had met een olifant.

Moraal van dit verhaal sla onmiddellijk alle muggen in je omgeving dood voordat het een olifant kan worden. We hebben hartelijk gelachen toen Herman ons de oplossing mededeelde.

Ruud bedankte de kampleiding en excursieregelaars voor hun inzet en de avond werd besloten met het zingen van Ierse en andere liedjes onder leiding van Geert Jan..

Kamplied.

Toen ik in Jesenik aankwam,
Zag ik opeens een kamp,
Met het allermooiste sanitair,
de douches waren een ramp.

Refrein

Hoog zijn de bergen
Laag is het dal ,
Waar is die vlinder,
Klaske heeft hem al.

Refrein

Martin in zijn korte broek,
dat is een lekkere hap,
we zaten wat te dazen,
Maar dat is juist de grap

Refrein.

Wat ruik ik een lekker luchtje,
oh,dat is Herman z'n pijp,
Onder het lopen geeft hij geen kuchje,
en Herman is overal op tijd.

refrein.

Excursieleider Obelix,
Die had zo'n mooie broek,
die fraaie strepen trokken zeer,
hij raakte nooit meer zoek.

Refrein.

Jelle kreeg een extra oom,
Een echte knuffelbeer,
die bakte poffertjes als een droom,
en zong ook iedere keer.

Refrein.

Een Fries stapelverhaal, verteld door Klaske.

Der wie es yn old wiefke. Hja fûn yn gouden duitsje en gong dermei nei de merke. Hja kogt yn grouwe barg, mar de barg woe net rinne of se mast him nei hûs ta drage.

Doe gong se nei de hûn: Hûn, hûn, wost de barg ek bite, de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei de hûn,

Doe gong se nei de stôk: Stôk, stôk, wost de hûn ek slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei de stôk.

Doe gong se nei it fjûr: Fjûr, fjûr, wost ek stôk baerne, de stôk wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei it fjûr.

Doe gong se nei it wetter: Wetter, wetter, wost ek fjûr utease, fjûr wol net stok baerne, stok wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee. Sei it wetter.

Doe gong se nei de okse: Okse, okse, wost ek wette sline, it wetten wol net fjûr utease, it fjûr wol net stôk baerne, stôk wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei de okse.

Doe gong se nei de line: Line, line, wost ek okse bine, okse wol net wetter sline, wetter wol net fjûr utease, fjûr wol net stôk baerne, stôk wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei de line.

Doe gong se nei it mûske: Mûske, mûske, wost ek line bite, line wol net okse bine, okse wol net wetter sline, wetter wol net fjûr utease, fjûr wol net stôk baerne, stôk wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Nee, sei de mûs.

Doe gong se nei de pûs: Pûske, pûske wost ek mûske ite, mûske wol net line bite, line wol net okse bine, okse wol net wetter sline, wetter wol net fjûr utease, fjûr wol net stôk baerne, stôk wol de hûn net slaen, de hûn wol de barg net bite en de barg wol net nei hûs ta of ik moat him nei hûs ta drage.

Ja, sei de pûs. En de pûs gong efter de mûs, de mûs efter de line, de line efter de okse, de okse efter it wetter, it wetter efter it fjûr, it fjûr efter de stôk, de stôk efter de hûn en de hûn efter de barg oan en hoare, hoare, hoare, de barg stie yn é skourre..

Brief, voorgelezen door Herman ten Grotenhuis, tijdens de gezellige (eet)avond om de overige groepsleden hulp te vragen zijn probleem op te lossen.

Tante Elsbeth woont in Burhampol, India. Zij zadelt mij op met het volgende probleem. Ik vraag jullie mij te helpen om dit probleem op te lossen.

Tante Elsbeth schrijft:

Burhampol, 20 juli 2005.

Lieve neef,

Wat zal het een verrassing voor je zijn om deze brief te ontvangen, maar de reden dat ik je nu schrijf is heel akelig. Je oom Philip is heel plotseling overleden, nu zo'n twee weken geleden, en daar hebben we het erg moeilijk mee. Je weet wel dat hij erg reislustig was, want zo heeft hij mij ook ontmoet. En tot op het laatst, toen hij al erg ziek was, wilde hij nog naar New Delhi toe naar het congres over de capaciteiten van de olifant. Hij was immers altijd met olifanten bezig, weet je. Wat moet ik toch met al die spullen van ivoor, die boeken over olifanten, al die mappen met krantenknipsels, nou ja, ik moet alles eerst maar eens gaan uitzoeken. Dan kan ik ervoor zorgen dat alles goed terecht komt.

Maar waar ik je natuurlijk over schrijf is Resi, zijn lieveling. Resi moet zeker wel zestig jaar oud zijn en ze is niet meer geschikt om te werken. Bovendien is haar linker slagrand bij een ongelukje met een boom afgebroken, zodat ze met een ietsje scheve kop loopt. Maar ze is heel lief en zeer intelligent, hoewel ze erg gericht is op een persoon.

Het spijt me heel erg dat ik haar moest wegdoen, de enige oplossing die ik kon bedenken was om haar naar jou te sturen. Ik begrijp goed dat ik je hiermee overval, maar hier in Burhampol zou ik haar niet goed kunnen verzorgen.

Op 10 augustus komt ze in de haven van Rotterdam aan. Het schip, de Gul, meert af aan pier 16. Ik heb een dieplader besteld waar haar krat op past. Je moet zelf even bellen over de tijd dat je haar kunt ophalen. En denk eraan, ze is erg eenkennig.

Ik wens je veel geluk met Resi en hoop dat het goed met haar en jou zal gaan.

Je liefhebbende tante Elsbeth.

P.S. Wil je me beloven Resi niet naar een dierentuin te sturen, ze kan nl. niet meer aan andere olifanten wennen.

Wie helpt mij het probleem van de eenkennige Resi op te lossen? Ze kan niet naar een dierentuin en komt over enkele dagen in de haven van Rotterdam aan. Wat moet ik met Resi aan?

In drie groepen werd nagedacht over het probleem. Bijv. de olie eruit laten lopen en het fantje weggooien, of toch maar ophalen en de poep verkopen om de kosten te dekken of kinderen erop te laten rijden voor geld?

Gelukkig kennen Herman en ik tante Elsbeth goed. Zij blaast de problemen vaak op, ze maakt van een mug graag een olifant. En dus kan ze dat ook omgekeerd en hoewel wij veel van dieren houden, zijn we met muggen wat minder geduldig. Met een klap slaan we ze plat en is het probleem tevens opgelost.

***Kaarten en bronnen gebruikt bij de
voorbereiding en het maken van de excursies.***

Omdat het Jeseníkgebergte een nieuw gebied was voor de KNNVkampeergroep moesten we als excursieregelaars op zoek naar informatie over de omgeving en hadden we kaarten nodig. Ron Mes was in het bezit van kaarten via Jan Westhuis, zelf hadden Herman en ik een aantal kaarten ontvangen via een Tsjechische radiozendamateer. Het voordeel van deze kaarten was dat we vast eens konden kijken hoe het gebied eruit zag, het nadeel was dat de teksten op de achterzijde volledig in het Tsjechisch waren geschreven.

Herman en ik zijn een week van tevoren naar het excursiegebied gegaan en hebben op de camping waar de groep zou komen alvast een plek gezocht.

Wij vinden de camping prima en het personeel is ons behulpzaam geweest bij het vinden van informatie. Via de bureaumedewerkster kregen we schriftelijke informatie in het Duits en ze hielp ons door ons te verwijzen naar de Informatie in Jeseník.

Waar we veel gebruik van hebben gemaakt is het boekje:

Jeseniky, Rother Wanderfuhrer geschreven door Jan Babnic.

In dit boekje staan 52 wandelingen beschreven rondom Jeseník.

Verder waren de kaarten Jeseník, wanderkarte 1 : 75.000 van Janda design en

De twee toeristische kaarten uitgegeven door Klub Ceskych Turisto 1 : 50.000 nummers 54 en 55 van veel waarde. Ook het Stadtplan van Jeseník was een goed hulpmiddel om in Jeseník zelf de weg te vinden, bijv. naar het postkantoor, ziekenhuis, busstation, e.d.

Uit de Rother Wanderfuhrer hebben we de volgende wandelingen geheel of gedeeltelijk gekozen:

Nummer uit het boekje :	Datum van de wandeling :
25 Bobrovník	26 juli
36 Rejviz	27 juli
43 Praded 40 Bila Opava	28 juli
27 Pomezi	29 juli
42 Velka Kotlina	2 augustus
29 Cerna Voda	3 en 5 augustus
38 Vrbno	4 augustus
35 Na Spicaku	5 augustus
21 Pasak	6 augustus

Uit de reacties van de groep hebben we kunnen opmaken dat de gehouden excursies goed waren. Voor een volgend kamp kunnen er een aantal zeker herhaald worden al staan er in de Wanderfuhrer nog een aantal die eveneens de moeite waard zijn. Degenen die een volgend kamp in Jeseník zullen regelen, raad ik aan van tevoren dit boekje goed door te nemen, zodat je een goede keuze kunt maken.

Klaske ten Grotenhuis.

Maandag 25 juli 2005.

Aankomst van de deelnemers van het kamp in Jeseník.

Om 8 uur begint het kamp met CHOC. Sommige deelnemers verklaren plechtig dat ze alleen voor de choc naar een KNNVkamp komen. Maar er zijn gelukkig velen die behalve de choc ook andere dingen belangrijk vinden. De interesses van een ieder worden geïnventariseerd en we leren elkaar daardoor al een beetje kennen.

Er zijn zeer ervaren kampgangers bij, Jaap en Lenie en Anneke Cuiper zijn wel degenen die de meeste kampervaring hebben. Maar ook anderen doen al jaren mee. Geen van de 21 deelnemers is voor het eerst op een KNNVkamp.

De eerste choc smaakt voortreffelijk en de kennismakingsronde verloopt naar wens. Er is in elk geval een ervaren florist (Kees) en een aantal liefhebbers van planten, er zijn een aantal vogelaars, naar vlinders zal worden gekeken, muizen zullen worden gevangen en verder wachten we af wat het gebied ons te bieden heeft.

Na een tweede ronde choc komt het excursieprogramma aan de beurt.

Vanavond gaat Herman vertellen waar we de eerste keer naar toe zullen gaan. Omdat er de afgelopen dagen veel is gereisd, gaan we te voet vanaf de camping.

Het voorstel van Herman om een excursie te gaan houden met als argument de kennismaking te hernieuwen, valt in goede aarde en de begintijd voor deze eerste keer (9.30 uur) niet minder.

We gaan een rondje camping maken. Vanaf de camping nemen we de rode route langs de rivier naar Lipova-Lazne. In die plaats zoeken we de blauwe route naar het zuiden. Gekomen bij Javorik nemen we de gele route die teruggaat naar de camping. Het zal een flinke wandeling worden van 8 km. Het is geen lastige tocht, ongeveer 200 meter vrij sterk stijgen tot bij Javorik.

Er is een restaurant aan het eind van de tocht en Herman belooft heerlijke Pivo!

Gelukkig kan iedereen nog een nachtje slapen voordat er op pad wordt gegaan.

Dinsdag 26 juli 2005.
Excursie rond de camping.

Half tien. Het zonnetje schijnt en we hebben allemaal zin om op pad te gaan. De vorige avond is afgesproken dat we niet alle planten die we tegenkomen meteen gaan determineren, toch worden er zo links en rechts heel wat namen genoemd en gaan de vogels, insecten en andere dieren niet meer onopgemerkt door het gebied rond de camping. Het eerste deel van de wandeling gaat langs de beek, de Staric.

Opvallend is de Beekdistel, we komen langs een overvloed van Schaduwkruiskruid en Moesdistel. Koeienoog moet in de flora worden opgezocht, het is dan ook een specifieke soort (Telekia spec.).

De tocht naar Lipova – Lazne is weliswaar maar 3 km, maar onze groep weet daar toch een flinke tijd voor te nemen. In het park is het dan tijd voor een kopje koffie of iets anders wat meegenomen is in de rugzak.

Na de rust wordt de tocht voortgezet. We lopen langzaam omhoog langs nog niet gemaaide weilanden en prachtige bermen en overhoekjes. Steenanjer, Hertsmunt, Slangenkruid, Klokjes en Sedum begeleiden ons. De eerste vlinders worden gesignaleerd. Veel Boserebia's zijn er maar we zien ook de Keizersmantel, Bruine zandoogjes en een Grote weerschijnvlinder.

Verder wordt de Gouden tor op Knoopkruid gefotografeerd en zien we mooie boktorren.

We zijn inmiddels alweer 3 km verder en het is tijd om een broodje te nuttigen. De hele groep is nog bijeen, dit mag vermeld worden in een KNNV verslag, want dat is uniek!

Na de lunch gaat de tocht verder. We lopen door een loofbos met enkele prachtige Vliegezwammen en mooi begroeide kantjes met o.a. Boswederik, Groot springzaad, Boshengel en de restanten van de Bosorchis. Het laatste stukje gaat vrij steil, maar dan zijn we op de hoogste top van vandaag: Javorik.

In de schuilhut schrijven Jelle en Anne-Ciska hun namen op en zelf schrijf ik in het gastenboekje dat in een brievenbus aan de hut hangt dat wij als KNNVers het naar onze zin hebben op deze wandeling. Er wordt even gekeken naar de Rotsvlinders die hier vliegen en vervolgens dalen we de berg weer af, richting Bobrovník.

Onderweg worden nog veel waarnemingen genoteerd. We komen in elk geval langs twee hoogtepunten van de tocht, nl. de Grote vos. Herman vangt de mooie vlinder en in een potje kan iedereen hem bewonderen, totdat..... Ja Ellen, toen was hij gevlogen!

We ontdekken Stofzaad onder dennen, dat is natuurlijk een plaatje waard. Op een bospad staan een tiental Gladiolen, verder is er Wintergroen en Alpenheksenkruid genoteerd.

Dwars door een weiland gaat het totdat we al dalend om de bocht het restaurant vinden.

Er was Pivo beloofd, maar als de ijskaart bekeken is, gaan velen van ons over op een heerlijke sorbet. En dat wordt smullen.

Het laatste stukje naar de camping is een makkie. Op de weg liggen een aantal kleine Ringslangetjes, helaas doodgereden. Maar ze zijn er wel in de buurt van de camping.

Een grote kever, de Hoefbladsnuitkever, komt ons tegemoet op de toegangsweg naar de camping. Die wordt teruggezet op de plek waar hij hoort, het Hoefblad.

's Avonds bij de choc wordt er verslag gedaan van de excursie en dat is toch weer aardig, ook al ben je de hele dag erbij geweest. Maar soms mis je iets en dat haal je dan bij de choc toch maar mooi in.

Woensdag 27 juli 2005.

Excursies naar Reyviz, het moeras ten oosten van Jeseník.

Vandaag gaan we naar een natuurgebied dat omschreven wordt als “moeras”. Er zijn twee excursies, de korte gaat rondom het moeras en de lange loopt via het moeras naar Jeseník, waar de deelnemers opgepikt worden door de chauffeurs waar ze een afspraak mee hebben gemaakt.

Eerst gaat iedereen mee naar het meer. Via een knuppelpad, halverwege moet je entree betalen (10 Kč), lopen we naar een uitzichtpunt. Daar zit op de afscheiding een prachtige Rouwmantel. De vlinder laat zich van alle zijden fotograferen, zelfs op een fototoestel. Ook vliegen hier een aantal Libellensoorten, de Keizerlibel en de Venwitsnuitlibel.

Tijdens de aanlooproute hebben we veel paddestoelen gezien. Dit moest wel allemaal vanaf het pad, er werd streng toegekeken op het naleven van de regel: OP DE PADEN BLIJVEN. Moeilijk voor sommige KNNVers!

Het bos rondom het ven is niet erg soortenrijk. Wel is het vreemd om een dennenbos op veengrond te zien groeien.

Als het wat natter wordt, komt er wat meer begroeiing, langs de beek groeit de Oostenrijkse zonnebloem en als we uit het bos komen, zijn de bermten weer bloemrijk. Meteen verschijnen de vlinders: Daggauwoog en Rode vuurvlinder, om een paar te noemen.

Ook een Koekkoekshommel hebben we prachtig kunnen waarnemen.

Intussen zijn de doorstappers aan de blauwe wandeling begonnen. Dat blijkt een prachtige wandeling te zijn, uitgezonderd het laatste deel dat langs de weg gelopen moet worden. Ook hier wil een selectie maken uit de waarnemingen.

Aan vogels zijn gezien: Grote gele kwikstaart, Waterspreeuw, Buizerd, Zwarte mees, Winterkoning, Roodborst, Grote bonte specht, Boomklever, Vink.

Hoogtepunten waren: de twee soorten houtwespen, waarvan er een in actie was met een legboor en het Ruwbladig klokje.

Tijdens het verslag 's avonds blijken beide groepen zeer tevreden over de excursies, we hadden ook deze dag weer prachtig weer, zonnig en een lekkere temperatuur.

Donderdag 28 juli 2005.

Excursie naar de Praded en langs de beek de Bila Opava.

Vandaag weer twee excursies die net als gisteren een gezamenlijk begin hebben. Vanuit de camping gaan we allemaal om kwart voor negen met de auto naar Karlova Studanka. Daar parkeren we op de parkeerplaats Hvezda. Nu moeten we nog 6 km met de bus naar Ovcarna, waar de beide excursies zullen starten.

De korte wandeling gaat van Ovcarna terug naar Karlova Studanka langs de beek, dit is een tocht van ongeveer 7 km.

De lange excursie gaat de Praded op en daarna langs de beek of met de bus terug naar Ovcarna.

De bus is een belevenis op zich. We staan vrij vooraan en sommigen kunnen een zitplaats bemachtigen, anderen moeten staan en de bus wordt overvol geladen. Maar het gaat goed en na ruim een kwartier staan we onderaan de berg de Praded.

Gezamenlijk lopen we naar het begin van de verschillende wandelingen. Onderweg worden al mooie waarnemingen gedaan, want de berm langs de weg is zeer bloemrijk en er staan planten die we nog niet zijn tegen gekomen.

Enkele waarnemingen: Keverorchis, Alpendost, Baardig klokje, Witte rapunzel, Eenbloemig biggenkruid, Muggenorchis, Veratum album, Viola lutea, Alpenvetblad en Maanvaren.

De deelnemers aan de excursie naar de Praded hebben kennelijk zoveel moois gezien, dat ze geen hoogtepunten konden kiezen. Hun hoogtepunt is vast het uitzicht op de Praded geweest, de hoogste berg van het Jeseníkgebergte, ze waren daar echter niet alleen, veel Tsjechen en andere nationaliteiten beklimmen de Praded als het goed weer is.

De route langs de beek is in het begin erg mooi, daarna lopen we steeds in eenzelfde soort bos. We volgen de blauwe route, je zou ook een deel van de gele route langs de beek kunnen lopen, maar er is duidelijk een flinke storm geweest waardoor die route niet begaanbaar is door de vele omgevallen bomen op het pad. .

Door de deelnemers zijn veelal dezelfde planten waargenomen. Een kleine aanvulling is het Tweebloemig viooltje. Vermeldenswaard is de Karpatenbergerebia, een vlinder waarvan in het vlinderboek speciaal vermeld wordt dat hij vliegt op de Praded.

Opvallend zijn ook de houtzwammen. Veel Tonderzwammen, Roodgerande houtzwammen en Noordse buisjeszwammen zien we hier.

Op de grond vallen de Parelamanieten op.

Aan het einde van de wandeling komen we bij de beek, de Bila Opava. De beek heeft veel stroomversnellingen en kleine watervallen. Volgens Jaap, Ron en Jelle is hij ook koud, al schijnt het heerlijk te zijn om na een lange wandeling met blote voeten in de beek te zitten.

Vanaf de blauwe wandeling kun je door het bos terug naar de parkeerplaats, daar wachten de auto's geduldig op ons en keren we terug naar de camping.

Beide excursies zijn de moeite waard, als je in het Jeseníkgebergte bent moet je natuurlijk een keer de Praded beklimmen, al is de weg ernaar toe ook geplaveid.

Vrijdag 29 juli 2005.

Korte en lange excursie rond de grot van Pomezi.

Ten noorden van de plaats Lipova – Lazne ligt een druipsteengrot, Na Pomezi. Het is de grootste druipsteengrot in het Jesenikgebergte. Rondom de grot ligt een klein beschermd natuurgebied. Hier is een kalkrijke bodem, waardoor de plantengroei anders en gevarieerder van samenstelling is vergeleken met de bodem ten zuiden van Jesenik. De “bergen” zijn lager, het landschap is wat ronder en vriendelijker.

Met de hele groep vertrekken we naar de parkeerplaats van de grot, waar we eerst een rondleiding krijgen. Onze gids spreekt Duits en zodoende kunnen we de stalactieten en stalagmieten goed bekijken. De vormen hebben verschillende namen gekregen. Vooral het “gordijn” is prachtig, een dunne stalactiet van nog geen centimeter dik waar het lamplicht doorheen valt. Ook de koningszaal is majestueus en de kathedraal niet minder.

De temperatuur in de grot is ongeveer 8 graden, de meeste van ons hebben een jasje of een flinke trui aangetrokken en dat voelt heerlijk rond de schouders.

Als we na de rondleiding buitenkomen, valt de warmte op ons neer. Brillen beslaan en jassen en vesten gaan uit. Het belooft deze dag warm te worden.

Na een koffiepauze in de schaduw, vertrekken de twee groepen. De start van de wandeling loopt dezelfde kant op, de mensen van de korte wandeling lopen wat minder gehaast dan de “lange afstandlopers”, maar bij de splitsing hebben we elkaar weer ingehaald.

KNNVers kunnen niet langs bloemrijke bermen lopen zonder wat te benoemen. En dan die prachtige Keizersmantels die hier rondvliegen. Daar moeten wat foto's van gemaakt worden.

De groep voor de korte wandeling steekt een bloemrijk weiland over. Hier fladderen met deze temperatuur veel vlinders rond en dus moet er wat gevangen worden, de vlinders moeten op naam worden gebracht, dan weer gefotografeerd en dat alles neemt zoveel tijd in beslag dat de lunch genuttigd wordt aan het einde van het weiland. Dit is tevens een prachtige plek voor nog wat waarnemingen. We zagen in totaal 14 dagvlinders.

Van de vlinders noem ik het Morgenrood, een van de vuurvlinders en het Moravisch bruin blauwtje. In dit bloemrijke grasland stond veel Knoopkruid te bloeien.

In het bos lopen we heerlijk in de schaduw. Af en toe zijn er gedeelten gekapt, daar is weer licht op de bodem gekomen. Opvallend is de Wolfskers die massaal langs de paden staat. Er zijn uitgebloeide Sleutelbloemen en Lievevrouwenbedstro langs het pad te vinden en aan orchideeën vinden we de Grote keverorchis en de Breedbladige wespenorchis.

Bij een beek lopen we een pad naar beneden, ook hier een mooie bosvegetatie met o.a. Daslook en Christoffelkruid.

Als laatste, maar zeker niets als minste, kiezen we een pad dat gemerkt is als Waterwingebied. Hier staat veel Duizendguldenkruid (of heet dat nu Vierhonderdvijftig euro kruid?), Stijve ogentroost en Polei. Ook vliegen hier weer vlinders, o.a. een Spaanse vlag.

Aan het einde moeten we de beek oversteken om op de weg te komen waaraan de parkeerplaats is gelegen.

De mensen die de lange wandeling hebben gemaakt zijn ook via dit laatste pad afgedaald.

Verder hadden ze ongeveer dezelfde waarnemingen gedaan en deze genoteerd. Wat hen was opgevallen dat ze geen mens waren tegengekomen op hun wandeling.

Als hoogtepunten waren opgeschreven: een Wespendif, Zevenbladige tandveldkers en een Turkse lelie.

Zaterdag 30 juli 2005.

Excursies naar Filipovske Louky en Vysoky vodopad.

Vandaag gaan er 14 deelnemers op excursie. Het eerste doel is een “moeras” in Filipovice, een klein dorpje gelegen aan weg 44. Er ligt een poel waarin amfibieën voorkomen met daaromheen kalkrijk grasland.

Als de KNNVers de poel naderen, zien ze een Ringslag zwemmen. Het is een jong exemplaar en hij laat zich prachtig zien. Dat is meteen het hoogtepunt van de excursie.

Ook een vlinder laat zich prima bewonderen. Op het waarnemingenformulier staat de vlinder genoteerd als: “Grote ijsvogelvlinder”, maar na het bekijken van de foto’s blijkt het de Grote weerschijnvlinder te zijn. Niettemin ook een prachtige waarneming.

De Vuurjuffer en de Keizerlibel vliegen rond en in het water groeit de fijne waterranonkel, *Ranunculus trychophyllus*. Verder zijn genoteerd Gele zegge en Geelhartje.

Als alles bij het Louky goed bekeken is, wordt er geluncht op deze plek. Wine, onze gast van vandaag mist opeens haar bril. Had ze die ’s ochtends bij het vertrek wel op? Een foto van het vertrek ’s morgens biedt uitkomst, ja, Wine was gekomen met bril.

Er wordt gezocht naar de bril, maar deze is niet te vinden. Vijf mensen blijven achter om naar de bril te zoeken en.....na een zorgvuldig opgezette zoektocht wordt de bril tot grote vreugde van iedereen gevonden. Dat is wel een traktatie waard en die traktatie bestaat uit, ja hoe kan het anders, een heerlijke sorbet.

Intussen zijn er negen deelnemers op weg gegaan naar de volgende excursiebestemming, de waterval van Vysoky. In de informatie vooraf was gezegd dat vooral aan het einde bij de waterval een steile klim zat. Dat is inderdaad het geval en niet iedereen behaalt de eindstreep. Het warme weer is daar mede schuldig aan. En onder de bomen, in de schaduw, is het goed toeven. De deelnemers zijn tevreden over de tocht. Er zijn een aantal mooie vogelwaarnemingen gedaan, o.a. is de Taigaboomkruiper gezien, een Grijskopspecht en een Vuurgoudhaantje.

Als bijzondere planten zijn genoteerd: Monnikskap, Hazesla en Stekende wolfsklauw.

Als bijzonderheden staan op een infobord aan het begin van de wandeling de Varens en Mossen.

Tijdens de choc wordt verslag gedaan van de tocht en de deelnemers oogsten bewondering voor hun tocht naar de waterval. De kloof waarin gelopen is, is steil en vooral het laatste deel is voor de zeer sterken onder ons te beklimmen. Maar dan heb je de waterval ook echt gezien.

Na zo’n zware tocht is het op zondag tijd voor rust en het “bestuur”besluit om de zondag een volledige rustdag te houden. Iedereen kan heerlijk doen waar hij/zij zin in heeft.

Gelukkig voor de choc-liefhebbers is er ’s avonds wel choc met koek en wordt het programma voor de komende week in grote lijnen gepresenteerd. Er ligt immers nog een hele week voor ons en de excursie-regelaars hebben nog veel in petto.

Maandag 1 augustus 2005.
Twee excursies naar de Serak.

Deze ochtend gaan Ruud Kuipers en Geert Jan Herder samen de Serak beklimmen. Zij hebben het plan opgevat om door te lopen naar de top van de Keprnik. Via een helling, hoogveengebied, lopen ze naar Branna en vandaar via de beek naar Ostruzna, waar ze de auto geparkeerd hebben tegenover de kerk.

Een groep van 16 deelnemers gaat met de kabelbaan naar de top van de Serak. Om na de excursie geen auto's te hoeven ophalen in Ramzova, wordt besloten om gezamenlijk met de trein vanuit Lipova Lazne te reizen. Dat blijkt een leuk alternatief te zijn. De trein kost 9 Kc per persoon en is bijzonder comfortabel. Vanaf het station in Ramzova lopen we naar het startpunt van de kabelbaan. We moeten in twee gedeelten omhoog. Het eerste deel is de tweepersoons stoeltjeslift, het tweede deel is een eenpersoonslift. De liften lopen heel soepel, gaan niet erg hoog boven het maaiveld en zijn voor iedereen te doen. En het voordeel is dat je de berg niet hoeft te beklimmen, we kunnen meteen met het afdalen beginnen.

Het uitzicht boven is magnifiek. Richting het noorden kunnen we de Poolse laagvlakte zien liggen. Twee grote meren zijn hier blikvangers. Naar het westen zien we het dal waarin Jesenik ligt. We kunnen ongeveer schatten waar onze camping zich bevindt. Het weer is helder, vandaar ons mooie uitzicht.

De hoogtoppen die op de lange excursie zijn genoteerd zijn: 3 waarnemingen van een Rouwmantel, het Morgenrood en het prachtige uitzicht over het landschap. Verder zijn de Geelgors, Zwarte roodstaart, en de raaf gezien/gehoord. Op deze excursie is Zevenster gezien, evenals Middelste wintergroen en langs de beek Grote pimpernel. De rotsen waren veelal begroeid met Bosbes.

De aantekening over de korte excursie, die via een dalend pad naar Javorik ging, luidt dat we veelal moesten lopen door naaldbos, terwijl meer naar beneden loofhout stond. Hier zijn een aantal varens genoteerd: Gebogen beukvaren en Smalle beukvaren. Er is een prachtige Boktor op de foto gezet, een houtwesp legde eitje in een boomstam en ook deze groep heeft een Rouwmantel en een Koninginnepage gezien.

De grote groep eindigde in Bobrovnik bij het restaurant met de lekkere sorbets en het blijkt dat niemand daaraan voorbij kan lopen.

Dinsdag 2 augustus 2005.
Excursie naar de Velke Kotlina.

De Velke Kotlina wordt in verschillende publicaties beschreven als het meest aantrekkelijke gebied voor floristen. Er staan 350 plantensoorten, meer dan op welke plek ook in het Jeseníkgebergte. Niemand wil de mogelijkheid voorbij laten gaan om deze plek een bezoek te brengen. Bovendien komen we weer in de buurt van de Praded, waar de vorige keer de mooie helling met planten te snel voorbij gelopen is.

Ook deze keer besluiten we met de bus naar de parkeerplaats Ovcarna te gaan. Het is om half tien al aardig warm en de bus wordt helemaal volgestouwd met toeristen die allemaal naar de Praded willen of voor een andere route naar beneden kiezen. Gelukkig kan iedereen van ons een zitplaats bemachtigen.

Boven gekomen is het even zoeken naar het beginpunt van de wandeling. Er zou een "leerpadroute" moeten zijn, maar die is voorlopig niet te vinden. Wel beginnen we allemaal aan dezelfde route richting Velke Kotlina. Na een tijdje splitst de groep zich in de "gele wandeling" en de "blauwe route". Beide routes dalen af naar de Kotlina en met de lunch zien we elkaar weer op dezelfde plek. Dat is dan tevens floristisch de mooiste plek van de hele excursie. We kijken uit op een bloemrijk veld met veel Hoge ridderspoor, Alpendost, Hazesla, Alpensla, Blauwe monnikskap, Knoopkruid, Oeverdistel en nog veel meer. Een kleurig geheel waarin veel vlinders dartelen. Vooral de Dagpauwogen, Kleine vossen en Keizersmantels zijn sterk vertegenwoordigd.

De Eikenboktor is gezien evenals een Mierwesp.

Op een informatiebord (leerpad?) staat een afbeelding van het Sudetenviooltje, er is nog bloeiende Zevenster gevonden evenals een groepje bloeiende Prachtanjers en een enkele Turkse lelie.

Beide groepen hebben dezelfde blauwe route teruggelopen. De groep voor de lange route heeft tevergeefs geprobeerd om bij de gletsjershelling te komen, maar deze hellingen zijn niet te bereiken en niet toegankelijk voor het publiek. Misschien is er vanaf de rode route meer te zien van de flora hier.

De meeste deelnemers keren per volle bus terug naar het parkeerterrein, een zestal neemt de benenwagen en daalt in een uur tijd de berg af naar de parkeerplaats.

Hoewel het een mooie excursie was, vind ik dat niet aan de verwachting voldaan is. Graag had ik, en met mij zeker enkele anderen, wat meer in het gebied willen kijken naar de flora onderaan de puinhellingen waar tot juli smeltwater van sneeuw loopt. Een volgend kamp in Jeseník moet zeker eens een poging wagen om erachter te komen of er iets van de rijke flora te zien valt, ik denk daarbij aan Gentianen o.i.d..

Woensdag 3 augustus 2005.

Excursie naar het papiermuseum van Velke Losiny.

Excursie naar Cerna Voda.

Vandaag 2 verschillende excursies. De eerste, naar het papiermuseum in Velke Losiny is meer cultuur(historisch) georiënteerd, de tweede natuurhistorisch.

Uit het verslag van de eerste excursie:

Voordat het papiermuseum wordt bezocht, wordt eerst een bezoek gebracht aan de kasteeltuin met een arboretum. In de wandelgids staat vermeld dat er 140 verschillende bomen zijn aangeplant in de tuin. We hebben ze niet geteld, maar we komen zeker niet tot 140 of er moet ergens een deel van de tuin zijn wat we niet hebben ontdekt. Wel staan er een aantal prachtige Kleine lindes, grote Taxusbomen, een Eik met zeer grote bladeren, een bloeiende Hortensiaboom en een voor ons onbekende Kornoelje. Ook de echte Tulpenboom is goed te herkennen aan de typische bladeren. Onder een van de bomen groeit een mooi exemplaar van de Roodsteelfluweelboleet.

Het kasteel heeft muren die bewerkt zijn met een soort krastechniek, waardoor het lijkt alsof er met stenen is gewerkt, maar het patroon klopt niet. Een gedeelte van het kasteel is gerestaureerd. Er is een korte wandeling te maken rond het kasteel, daarbij kom je langs de tuin en nog wat andere gebouwen.

Op de parkeerplaats verkoopt een dame glas-in-lood werk. Voor thuis worden er wat souvenirs gekocht, vlinders en tulpen van glas, echt anders dan we de hele week daarvoor aan vlinders en planten hebben gezien.

Dan naar het papiermuseum. We rijden terug naar de eerste parkeerplaats (we hadden evenwel makkelijk naar de kasteeltuin kunnen lopen) en lopen naar het museum. Inmiddels betreft de lucht flink en er zijn al wat druppels gevallen.

In het papiermuseum krijgen we een informatieveel in het Duits, we hopen dat de rondleiding ook in het Duits zal zijn, maar dat blijkt niet het geval. Gelukkig heeft een aantal mensen de info doorgelezen, zodat er toch genoten kan worden van de rondleiding. Er wordt nog handmatig papier geschept en in de winkel is dit papier ook te koop. Verder zijn er nog veel meer mooie dingen te koop, aquarelpotloden, kleurpotloden, potloden in grijstinten, kleine boekjes, er wordt door de groep goed ingekocht.

Als we weer buiten komen, vallen er flinke regendruppels, overgaand in een fikse bui. Besloten wordt om terug te keren naar de camping.

De andere groep heeft een mooie excursie gebracht aan Cerna Voda en omgeving. De omgeving is hier kalkrijk en er wordt gelopen langs bloemrijke hooilanden. Botanisch is het gebied zeer rijk en er worden veel meer vogels gezien dan op welke excursie ook. Van de vogels noem ik: Ooievaar op nest, jong van Grauwe klauwier, Grauwe vliegenvanger met jong, Fitis, Wielewaal, Europese kanarie en Geelgors.

Hoogtepunten bij de planten was in elk geval de varen: *Asplenium septentrionale* en de karwijselie. Voorts kwam de Hengel: *Melampyrum nemorosum* hier voor en *Potentilla norvegica*. Daarbij zijn nog een veertigtal planten genoteerd.

Er zijn ook enkele vlinders gezien, waaronder het Oranje zandoogje. De groep heeft een flinke regenbui gehad, daarom is besloten een klein stukje bij de berg Borovy over te slaan, maar de excursieleider vond het een plek om nog eens naar toe te gaan.

Deze excursie is te maken vanuit Cerna Voda. Het gemakkelijkst is het om een auto in Zulova te zetten waarmee de overige auto's in Cerna Voda weer kunnen worden opgehaald.

Donderdag 4 augustus 2005.

Excursie vanuit Vrbno.

Excursie naar het oerbos Jeleni bucina.

De korte excursie is gedaan door 3 mensen. Ze maakten een rondje om de kasteelruine Zamecka hora. Omdat het 's morgens regende, is het een korte wandeling geweest en pas aan het eind van de wandeling zijn er wat planten genoteerd. Wel wordt de omgeving als "soortenrijk" getypeerd. Genoemd mogen worden: Kruisbladwalstro, Bosbingelkruid, Eenbes, Gele dovenetel, Bosmuur. Deze planten duiden niet op een zure omgeving. Ook zijn er op deze wandeling Stofzaad gezien evenals veel paddestoelen, die in een kring stonden.

De langere excursie startte op 1.6 km vanaf de afslag van de 450 naar de 451. Vooraf werd een auto naar Vrbno gebracht, zodat bij het eindpunt de chauffeurs hun auto's bij het startpunt weer konden ophalen. Voordat we vertrekken vindt Ruud een prachtig lucifermos, sporulerend korstmos.

We gaan op weg in de regen met regenkleding aan en paraplu's op. We lopen al gauw onder de bomen in een prachtig bos en gaan de helling op. Langs de kant staan veel paddestoelen. De gestreepte nestzwammetjes zijn zeer talrijk. Veel Gele stekelzwammen komen we tegen. Een leuke vondst is de Indigoboleet, een bleke boleet die bij doorsnijden indigo verkleurd. De Groen-oranje melkzwam duidt op wat kalk in de bodem. We vinden Bruine bekerzwammen in verschillende groottes en de Koeienboleet en de Gele netboleet kunnen bewonderd worden. Het oerbos is niet echt "oer", maar door het natte weer, waardoor er flarden van wolken opstijgen en dalen, doet het wel geheimzinnig aan. De grond onder de bomen is rijk begroeid met met, o.a. Etagemos. Ook zitten er verschillende erg grote houtzwammen aan de bomen, Tonderzwammen, Roodgerande houtzwammen, Noordse buisjeszwammen. We vinden zelfs een Paarse schijnridder, die past wel echt in dit beeld.

Als we bij een hoogzit komen, rusten we even uit en wordt de koffie tevoorschijn gehaald. Jelle beklimt de hoogzit en die blijkt nog altijd dienst te doen, er liggen dekens, er is een drinkbak en een prachtig uitzicht over de met wolken bedekte bergen.

Maar onze excursieleidster heeft nog meer verrassingen in petto. Behalve dat het droog wordt en we genieten van de plantengroei onderweg, Alpenheksenkruid, Stijve ogentroost, Kranssalomonszegel, Springzaadveldkers, Struikkamperfoelie, weet ze ons te brengen naar een echte berghut met muis. Daar eten we onze meegebrachte boterham, voeren de muis met kruimels en een appelschil en kunnen we gebruik maken van een heuse toilet met gat in de rots. Jelle vindt ook nog een rots om te beklimmen, Ron kan natuurlijk niet achterblijven bij zijn zoon en zo wordt dit toch wel een van de aardigste excursies die ik gemaakt heb.

En alsof het niet op kan, we krijgen een aantal prachtige uitzichten op de dalen, we komen een aantal varens tegen die we nog niet hebben gezien, Eikvaren en Blaasvaren en genoteerd staat *Mnium punctatum*. In het bos horen we jonge Bosuilen, het past echt in deze wandeling, we horen een raaf en een deelnemer heeft een Zwarte ooievaar gezien.

Aan het einde van de wandeling heeft de leidster nog een verrassing voor ons. Een prima restaurant, waar we ons de cappuccino, de soep en de palachinke goed laten smaken.

Een echte aanrader deze excursie, kan ook bij slecht weer

Vrijdag 5 augustus 2005.

Excursie naar Na Spicaku.

Excursie naar Cerna Voda, nu een rondje via het zuiden naar Zulova.

Er is voor vandaag wisselvallig weer voorspeld. Het is een beetje een gok wat vandaag de goede keus voor een wandeling is. 9 KNNVers gaan op weg naar de grot Na Spicaku, 7 gaan er naar Cerna Voda om een rondje via de groene en rode route naar Zulova te lopen.

Een ding komt gelukkig niet uit. Het is vandaag weer een stralende dag. Zowel de grotbezoekers als de Cerna Voda gangers hebben een heerlijke dag.

De excursie naar de grot start in de plaats Pisecna. Daar wordt de auto geparkeerd in de buurt van een zandafgraving. Die is te bezichtigen en er vliegen mooie libellen, o.a. de Blauwe breedscheenjuffer. Er wordt een bezoek gebracht aan de grot. Het is geen druipsteengrot, de grot heeft gediend als schuilplaats tijdens een oorlog. Er zijn wat tekeningen in de grot, maar deze vielen toch een beetje tegen.

Voor de ingang van de grot ligt een vijver. Hierin woont een adder en voor deze adder wordt het publiek gewaarschuwd. KNNVers zijn dan juist geïnteresseerd of ze die adder ook te zien krijgen en jawel! De adder laat zich heus bekijken.

Na het bezoek aan de grot wordt een deel van de blauwe wandeling gelopen. Hier loop je langs bloemrijke bermen en weilanden, een kalkrijke bodem geeft deze vegetatie. Behalve de al spectaculaire ontmoeting met de adder zien de deelnemers ook nog een Hazelworm, twee reeën, een Hermelijn, een Geelgors en een Grauwe klauwier. Alle dieren zijn heel goed te zien en te bewonderen. Wat zal de andere groep jaloers zijn als ze van deze waarnemingen horen.

De excursie naar Cerna Voda mag overigens net zo geslaagd worden genoemd. De tocht gaat langs een weiland waar een Ooievaar foerageert, daarna langs droge overhoekjes met veel vlinders. Dit is de wandeling waar de meeste vlinders zijn waargenomen. Om een paar te noemen: Bruine vuurvlied, Kleine vuurvlied, Morgenrood, Bruin blauwtje, Icarusblauwtje, Landkaartje, Grauw zandoogje, Bruin zandoogje, Hooibeestje, Zilveren maan, Akkerparelmoervlied, Argusvlied, Grote weerschijnvlied, Rouwmantel op een berk, Boswitje en niet te vergeten Keizersmantel valesina vorm. En dan al die Dagpauwogen en Kleine vossen nog. Onvergetelijk.

Enkele libellen zagen we bij de niet meer in gebruik zijnde steengroeve: Keizerlibel, Glanslibel, Beekoeverlibel.

Ook de vogels lieten zich op deze wandeling niet onbetuigd: Geelgors, Grauwe klauwier, Kneu, Buizerd en aan het einde van de wandeling, ja heus! Twee zwarte ooievaars die boven onze hoofden cirkelen.

De wandeling loopt langs een kleine camping, zeer geschikt voor mensen die van veel rust houden, langs een kasteelruine en langs steengroeven en een oude spoorweg, waarlangs de stenen werden afgevoerd. Zowel in natuurlijk als in cultuurhistorisch opzicht een prima wandeling.

Zaterdag 6 augustus 2005.
Excursie naar Branna.

Vandaag werkt het weer niet mee. Er zijn maar 9 deelnemers en met 2 auto's gaan we op weg naar Branna om te parkeren bij het treinstation. Regenpakken aan en paraplu's op, dat is nodig. Het begin van de wandeling is uniek, je moet onder het spoor door en daar is tevens een (lekke) rioleringsbuis opgehangen. Als het niet zou regenen, zouden we hier nat kunnen worden.

Als eerste willen we de Pasak gaan beklimmen. Onderweg liggen er veel omgewaaide bomen op het pad, het onweer van de afgelopen week heeft hier behoorlijk huisgehouden. We kiezen, net als anderen voor ons, een alternatief pad door het weiland. Onderweg komen we voor het eerst Marjolein tegen, we hadden het eenmaal vanuit de trein gezien. De weilanden zijn helaas gemaaid, maar er blijft hier een grote rand staan en rondom de stenen wordt evenmin gemaaid en de bosrand is vrij variabel. Verder zien we een aantal voor het kamp nieuwe plantensoorten: Zilverdistel, Hemelsleutel, Muurpeper en Alpenklaver.

De Pasak is een zeer bijzonder geologisch monument, een aparte rotsformatie. Onder de wat overstekende rots is het droog en drinken we onze koffie. Vervolgens lopen we voor een deel door het bos, maar vaak ook langs de bosrand met al weer even mooie bloemrijke bermen. We hebben tot nu toe steeds geklommen en als we bovenop de heuvel zijn, hebben we een mooi uitzicht over Branna. Het witte kerkje van Branna komt langzaam uit de wolken tevoorschijn. Ook kunnen we in de verte het Reuzengebergte waarnemen.

Dan wordt het droog en kunnen de regenjassen en broeken worden uitgetrokken. De vogels beginnen te vliegen, vooral zwaluwen. We zien ook Kramsvogels en Grote lijsters, Vlaamse gaai, Paapje, jonge Witte kwikstaarten en een Sperwer.

Nu gaat de tocht naar beneden. Door een gemaaid weiland, waar nog veel vegetatie langs de rand is blijven staan, zien we enkele vlinders en een paar grote sprinkhanen, mannetje en vrouwtje van de Duinsabelsprinkhaan. Ook het Muntvlindertje (*Pyrousta orata*) is waargenomen, dit vlindertje vinden we in ons land vaak op de Marjolein.

In het bos zien we verscheidene latrines van Edelherten.

Langs de beek, als we op weg zijn naar ons startpunt, loopt een muur. Hierop staan een aantal varens die het determineren waard zijn: Steenbreekvaren, Blaasvaren, Muurvaren en Echte naaldvaren. Ook staat er een prachtig Levermos, een soort vorkje. Verder vonden we op deze wandeling de larve van een Berkenbladwesp, de grootste bladwesplarve die er bestaat. Hij deed aan een rups denken.

Ondanks het regenachtige begin was het weer een heerlijke wandeling waarop veel te ontdekken viel. En als we arriveren bij de auto's vallen de eerste druppels van de volgende regenbui.

*Zondag 7 augustus 2005.
Excursie naar Lazne-Jesenik.*

De zondag begint met regenbuien. Om 11 uur is het niet droog, toch besluit de excursieleider in overleg met de deelnemers de wandeling in Lazne-Jesenik te laten doorgaan. Met 17 personen stappen we in de auto's en rijden naar het kuuroordplaatsje van Jesenik. Hier parkeren we de auto en gaan wandelend onder de paraplu's op weg.

Herman leidt ons door het kuuroordpark langs allerlei gedenktekens en we krijgen een aantal prachtige uitzichten over Jesenik en het dal naar het noorden. Het wordt droog en we lopen een stukje de berg op. Als echte KNNV-ers kijken we naar de vogels, o.a. een zwarte roodstaart en wat vinken. Ook zien we een torenvalk jagen. Verder worden er wat foto's van de keuvelende groep gemaakt.

Als we bij een bron komen trekt Auke de stoute schoenen aan en zijn eigen schoenen uit om door het heilzame water te waden totdat hij pijn in zijn benen krijgt en er weer uit mag. Hij voelt zich stukken beter, denken we allemaal.

Nadat we terug zijn in de bebouwing gaat het naar een terrasje met lekkers: ijs, koffie, etc. Het zit heerlijk in het zonnetje, maar boven de bergen hangt een dreigende lucht. Daarom besluit er iemand dat we naar de camping terug moeten, de convo moet worden afgebroken en het liefst droog. Maar KNNVers krijg je niet langs een biologisch mooi moment, dus als er een populierenpijlstaart op de muur van het restaurant zit, moet er uitgebreid worden gefotografeerd. Er zijn zelfs enkelen die terugkeren op hun schreden om alsnog even te kijken.

Terug op de camping is het zaak de convo af te breken, de donkere wolken rukken snel op. En zowaar het lukt allemaal net voordat de bui losbarst en het water met bakken uit de hemel komt. De tent zit veilig en wel in de auto en hoeft thuis alleen maar iets te worden nagedroogd.

Dat houdt in dat er 's avonds op het gemak kan worden gegeten in het restaurant op de camping, waar voor ons allemaal de maaltijd is besteld.

Er wordt ons inderdaad een goede maaltijd voorgeschoteld. Ieder geniet van de kookkunst van onze Tsjechische kok en de fantastische manier waarop ze de tafel hebben versierd.

De gegrilde forel en de steak smaken prima en het toetje is verrukkelijk!

Omdat de convo al is afgebroken, drinken we koffie of iets anders in het restaurant. En dat is dan de laatste gezamenlijke bijeenkomst van de groep. De volgende morgen gaat iedereen weer zijns weegs, sommigen naar huis, anderen kunnen nog een tijdje van hun vakantie genieten.

Onze voorzitter vat het kamp samen als een fijn kamp, waarin iedereen zijn/haar bijdrage heeft geleverd, waardoor het een zeer geslaagd kamp is geworden.

We kijken al weer uit naar de nieuwe kampnatura om een keuze te maken voor het volgende jaar. En wie weet komen we nog eens terug in Jesenik.